ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - Shanhtet

ငါက အရာရာသတိထားရှင်း အသန်မာဆုံးဖြစ်လာခဲ့တယ်

စာစဉ် - ၉၉

အခန်း (၁၄၀၉)
သွေးလနက္ခတ်(၄၉)

*

ဒယ်လိုရက်စ် တိုရန် ၏ ဝေါ့ဇ်ကခုန်ဟန်မှာ အလွန်ပင် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့လှပေ၏။

သူမ၏ ခါးသွယ်သွယ်၊ ကချေသည်တို့၏ အမူအရာအတိုင်း ပေါ့ပါးသွက်လက်သည့် ခြေလှမ်းများ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သည့် မျက်ဝန်းများ၊ တည်ငြိမ်သည့် အသက်ရှူသံများ... ထိုအရာအားလုံးမှာ အလွန်ပင် ဆွဲဆောင်မှုရှိလှသည်။

ဤသို့သော လှပသည့် အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် အတူ ကခုန်ခွင့်ရခြင်းမှာ ရိုနန်ရေးမွန် အဖို့ အလွန်ပင် နှစ်သက်ဖွယ် ကောင်းလှသော အတွေ့အကြုံတစ်ခုပင် ဖြစ်ချေသည်။

အမှန်စင်စစ်မှာမူ သွေးလနက္ခတ်နယ်မြေ သို့ ရောက်ရှိလာပြီးနောက်ပိုင်း ရိုနန်၏ ဖြတ်သန်းမှု များမှာ အတော်ပင် ချောမွေ့ခဲ့သည်။ အတက်အကျအနည်းငယ်ရှိပြီး အန္တရာယ်အချို့ နှင့် ကြုံတွေ့ရသော်ငြားလည်း ယင်းမှာ အားလပ် ရက်အပန်းဖြေခရီးတစ်ခုနှင့်ပင် တူလှသည်။

အထူးသဖြင့် ဆဲလက်စ် မြို့၌ နေထိုင်ရသည့် ကာလမှာ ပို၍ပင် သက်တောင့်သက်သာ ရှိလှ သည်။

အင်ဗီယာနိုင်ငံ ၏ မြို့တော်ဖြစ်သည့် ဆဲလက်စ်

တွင် လုံခြုံရေးမှာ အလွန်ပင် တင်းကျပ်လှသဖြင့် နေရာအများစုမှာ စိတ်ချရသည်။

ရိုနန်ရောက်ရှိလာပြီးနောက် သွေးလနက္ခတ်ည နှစ်ကြိမ်ကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော်လည်း အေးချမ်းစွာပင် ကျော်ဖြတ်နိုင်ခဲ့သည်။

နေ့စဉ်ရက်ဆက်ဆိုသလို တော်ဝင်အဆင့်မြင့်ရဲ အကယ်ဒမီ တွင် ပညာသင်ကြားခြင်း၊ ရှေးဟောင်းဆိပ်ကမ်းရပ်ကွက် ရှိ ဗီလာငယ်လေးတွင် အဂ္ဂိရတ်ပညာ ကို လေ့လာခြင်းနှင့် ညနေခင်းတွင် မိသားစုနှင့်အတူ နွေးထွေးစွာ နေထိုင်ခြင်းဖြင့် အေးချမ်းသာယာသော ဘဝကို ရိုနန်တစ်ယောက် ပိုင်ဆိုင်ထားခဲ့သည်။

တစ်ဖက်တွင်လည်း ရိုနန်၏ စွမ်းအားများမှာ တိုးတက်လျက်ရှိပြီး ယခုအခါ စိတ်အာရုံ

စွမ်းအားမှာ အဆင့်၅၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိလုနီးပါး ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

နောက်တစ်ဆင့်သို့ တက်လှမ်းရန်၊ သို့မဟုတ် ဆိုရသော် အဆင့်၆သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိရန်မှာ အချိန်မကြာတော့ပေ။

ဤကမ္ဘာ၏ နိယာမများမှာ အဆင့်မြင့်မားလှသဖြင့် သူသည် ၈ သို့မဟုတ် ၉ အထိပင် ရောက်ရှိနိုင်မည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။

ထိုအချိန်သို့ ရောက်လျှင် လောကမူလ အမြုတေ ကို ထုတ်ယူရန်မှာ သူ့အတွက် အလွယ်ကူဆုံး ဖြစ်လာပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် လည်း ရှိနန်မှာ အလျှင်စလို မရှိလှပေ။

လမ်းခရီးမှာ ရှည်လျားလှသဖြင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကြိုးစားရုံသာမက လိုအပ်

သလို အပန်းဖြေတတ်ရန်လည်း လိုအပ်ပေသည်။

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

ကခုန်ပြီးနောက် ရိုနန်က အလွန်ပင် ယဉ်ကျေးစွာဖြင့် ဒယ်လိုရက်စ်ကို လွှတ်ပေးလိုက်ကာ ခေါင်းညိတ်၍ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောကြားလိုက်သည်။

"မလိုပါဘူးရှင်"

ဒယ်လိုရက်စ်၏ မျက်နှာလေးမှာ ရဲတွတ်သွားပြီး ကြည်လင်တောက်ပသည့် မျက်ဝန်းများဖြင့် ပြုံးကာ ပြောလိုက်သည်။ "ရိုနန်က ကတာ တော်လိုက်တာ၊ အရင်ကတည်းက သင်ထားဖူးတာဖြစ်ရမယ်"

ရိုနန်ကမူ တိတ်ဆိတ်စွာပင် ပြုံးလိုက်သည်။

အမှန်ကိုပြောရလျှင် မူလခန္ဓာကိုယ်ပိုင်ရှင်မှာ ယခင်က သင်ယူဖူးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ရိုနန်အနေဖြင့် မှတ်ဉာဏ်များကို ပြန်လည်ဆန်းစစ်ရင်း ဒယ်လို ရက်စ်၏ လမ်းညွှန်မှုများကြောင့်သာ ဤကခုန် ဟန်ကို အမှန်တကယ် ကျွမ်းကျင်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ဦး၏ အကြည့်များ ဆုံမိသည့်အခါ ဒယ်လိုရက်စ်မှာ အနည်းငယ် ရှက်ရွံ့စွာဖြင့် ခေါင်းငုံ့ကာ တိုးညှင်းစွာ ပြောလိုက်သည်။ "နောက်တစ်ပုဒ် ထပ်ကကြရအောင်လား"

ရိုနန်က ဝမ်းမြောက်စွာပင် "သဘောပါ" ဟု ပြန်လည်ဖြေကြားလိုက်သည်။

ဂရမ်မိုဖုန်းမှ တီးလုံးသံများ ထပ်မံထွက် ပေါ်လာပြီး အခန်းတစ်ခုလုံးတွင် နူးညံ့လှသော

ခံစားချက်များ လွင့်ပျံသွားခဲ့သည်။

အချိန်များမှာလည်း လျင်မြန်စွာ ကုန်လွန်သွားခဲ့ပြီး မကြာမီပင် ကျောင်းသားများ၏ မိတ်ဆက်ပွဲ ကျင်းပမည့်နေ့သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ရဲအကယ်ဒမီမှ ကျောင်းသားများနှင့် အနုပညာအကယ်ဒမီမှ ကျောင်းသူများ ပါဝင်သည့် ဤမိတ်ဆက်ပွဲကို ကလပ်တစ်ခုတွင် ကျင်းပခဲ့ကြသည်။

ဆဲလက်စ်မြို့ရှိ အထက်တန်းလွှာများ မကြာခဏ သွားလာတတ်သည့် နေရာများမှာ ဤသို့သော အမျိုးသား/အမျိုးသမီးများအတွက် ဖွင့်လှစ်ထားသည့် ကလပ်များပင် ဖြစ်သည်။

ဤကလပ်များမှာ စားသောက်ပွဲများ၊ ကပွဲများ၊ မိတ်ဆက်ပွဲများ၊ မွေးနေ့ပွဲများနှင့် အနုပညာပြပွဲ

များအထိ ပြည့်စုံလှပေသည်။

ရိုနန်တစ်ယောက် ငှားရမ်းထားသည့် ယာဉ်ဖြင့် ရောက်ရှိသွားသောအခါ ခန်းမအတွင်း၌ လူတို့မှာ အလွန်ပင် စည်ကားနေပြီဖြစ်သည်။

"ဘာလို့ ဒီလောက်တောင် နောက်ကျတာလဲ"

တံခါးဝတွင် စောင့်ဆိုင်းနေသော အဲလ်ဘတ်က ရိုနန်၏ ပခုံးကို ဖက်လိုက်ပြီး နောက်ပြောင်လိုက်သည်။

"မိန်းကလေးကောင်းတွေ အကုန်လုံးနီးပါး ပါသွားပြီ၊ နောက်ကျမှ လာရင်တော့ ဘာမှရမှာ မဟုတ်တော့ဘူး"

အနုပညာအကယ်ဒမီမှ ကျောင်းသူများစွာ ရှိနေသော်ငြားလည်း အားလုံးမှာ လှပသူများ မဟုတ်ကြပေ။ အဲလ်ဘတ်၏ အဆင့်အတန်းဖြင့် သူ

ကိုယ်တိုင်ပင် တကယ့်မင်းသမီးမျိုးနွယ်များကို ဖိတ်ခေါ်နိုင်စွမ်း မရှိခဲ့ပေ။

ရဲအကယ်ဒမီမှ ကျောင်းသားများမှာလည်း မိန်းကလေးလှလှများကိုသာ မျက်စိကျနေကြသဖြင့် လူများပြီး မိန်းကလေးနည်းပါးသည့် အခြေအနေ ဖြစ်နေသည်။ အဲလ်ဘတ်ကိုယ်တိုင်မူ ဤအခြေအနေကို သိပ်ဂရုမစိုက်ပေ။

သူ၏ ရုပ်ရည်နှင့် နောက်ခံအခြေအနေကြောင့် မည်သည့်မိန်းကလေးကိုမဆို လွယ်ကူစွာ ဆွဲဆောင်နိုင်သော်လည်း ရှိနန်မှာမူ ထိုသို့မဟုတ်ပေ။

ရှိနန်က ရယ်မောကာ "ရပါတယ်၊ ငါက ဒီတိုင်း အပျော်သဘောပဲ လာတာပါ၊ တခြားသူတွေကိုပဲ ပိုလှတဲ့မိန်းကလေးတွေနဲ့ တွဲခွင့်ပေးလိုက်ပါ

တော့မယ်" ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

တကယ်တမ်းတွင် သူ၌ လိုအပ်ချက်ရှိနေပါက အိမ်တွင်ရှိနေသည့် ဒယ်လိုရက်စ်က ဤနေရာမှ မိန်းကလေးများထက် ပို၍ပင် သာယာချိုမြိန်နေမည် မဟုတ်လော။

"ထားပါတော့လေ"

အဲလ်ဘတ်က ရိုနန်၏ သဘောထားကို နားလည်သဖြင့် ပခုံးကို အသာပုတ်ကာ ပြောလိုက်သည်။ "အေးအေးဆေးဆေးပဲ ပျော်ပါးလိုက်ပါ"

"အင်းပါ" ဟု ရိုနန်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် ရိုနန်မှာ ကလပ်မှ စားပွဲထိုးတစ်ဦးထံမှ ရှန်ပိန်တစ်ခွက်ကို ယူလိုက်ပြီး ထောင့်စွန်းရှိ ထိုင်ခုံတစ်ခုတွင် သွားရောက်ထိုင်လိုက်သည်။

ယနေ့ည မိတ်ဆက်ပွဲ၌ အချိုရည်များ၊ မုန့်များ စွာ ရှိနေသော်လည်း လာရောက်ကြသူများမှာ အစားအသောက်အတွက် လာကြသူများ မဟုတ်ကြပေ။

သူတို့မှာ သုံးယောက်၊ လေးယောက်စီ အုပ်စုဖွဲ့ကာ စကားပြောဆိုခြင်း၊ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စူးစမ်းခြင်းများ ပြုလုပ်နေကြသည်။

တချို့မှာမူ စိတ်ကြိုက်တွေ့သူများကို ရှာတွေ့ပြီး ကပွဲကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ဝေ့ဖဲကခုန်နေကြသည်။

လာရောက်ကြသူ ကျောင်းသားများမှာ တကယ့်တော်ဝင်အဆင့်မြင့်ရဲအကယ်ဒမီ၏ ကျောင်းသားများ မဟုတ်ကြသော်လည်း ဤနေရာသို့ ရောက်ရှိလာနိုင်သူများ ဖြစ်ကြသဖြင့် နောက်ခံအဆင့်အတန်း မြင့်မားသူများပင် ဖြစ်

ကြသည်။

မြို့တော်ရှိ မင်းမျိုးမင်းနွယ်များနှင့် မယှဉ်သာသော်လည်း အနုပညာအကယ်ဒမီမှ ကျောင်းသူများအတွက်မူ ဤကျောင်းသားများမှာ အိမ်ထောင်ပြုရန်အတွက် အကောင်းဆုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်များပင် ဖြစ်သည်။

အင်ဗီယာနိုင်ငံ၏ လူမှုရေးအဆွေ့အသက်မှာ အနည်းငယ် ရှေးရိုးဆန်သော်လည်း အနုပညာကို လေ့လာနေကြသည့် မိန်းကလေးများမှာ အလွန်ပင် ရိုမန်တစ်ဆန်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် မိန်းကလေးဦးရေက ကျောင်းသားများထက် ပိုများနေသည့် ယနေ့ညတွင် မိန်းကလေးအချို့က တက်ကြွစွာပင် အစပျိုးခဲ့ကြသည်။

ထောင့်စွန်းတွင် တစ်ယောက်တည်း ထိုင်နေသည့် ရိုနန်ပင်လျှင် မိန်းကလေးများ၏ အာရုံစိုက်ခြင်းကို မလွတ်ကင်းခဲ့ပေ။

"ဟယ်လို၊ ကျွန်မနဲ့ ကခုန်ဖို့ အခွင့်အရေး ရနိုင်မလားရှင်"

ရုပ်ရည်ပြေပြစ်သည့် မိန်းကလေးတစ်ဦးက သူမ၏ သူငယ်ချင်းများ၏ အားပေးမှုဖြင့် ရှက်ရွံ့စွာပင် လာရောက်ဖိတ်ခေါ်ခဲ့သည်။

"ကျွန်တော့်အတွက် ဂုဏ်ယူစရာပါပဲ"

ရိုနန်က မငြင်းပယ်ဘဲ ဖန်ခွက်ကို ချကာ ကပွဲကြမ်းပြင်သို့ လိုက်ပါသွားခဲ့သည်။

သို့သော် ကခုန်ပြီးနောက် မိန်းကလေးမှာ ရိုနန်၏ မိသားစုနောက်ခံအကြောင်းကို သိရှိသွားသည့်အခါ စိတ်ဝင်စားမှု လျော့နည်းသွားပြီး

တိုတိုတောင်းတောင်းသာ စကားပြောကာ လှည့်ထွက်သွားခဲ့သည်။

ရိုနန်က သူ၏ နောက်ခံကို ဖုံးကွယ်မထားခဲ့ပေ။ ကျေးလက်မှ ဆင်းသက်လာသည့် အသေးစား မျိုးနွယ်စုမှဖြစ်ပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝသူ မဟုတ်ကြောင်း သိရှိသွားသည့်အခါ မိန်းကလေးများမှာ စိတ်ဝင်စားမှု မရှိတော့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

မြို့တော်မှ အမျိုးသမီးငယ်များမှာ နောက်ခံမရှိပါကပင် အထက်စီးမှ ဆက်ဆံတတ်ကြသည်မှာ ထုံးစံပင်။ ထိုမိန်းကလေးပြီးနောက် ရိုနန်ထံသို့ လာရောက်ဖိတ်ခေါ်သူ ထပ်မံမရှိတော့ပေ။

သူတို့၏ သတင်းဖလှယ်မှုမှာ အလွန်မြန်ဆန်လှသည်။ ရိုနန်က ထူးချွန်သူတစ်ဦးမဟုတ်ကြောင်း သိသွားသည့်အခါ မည်သူကမျှ အချိန်မ

ဖြုန်းချင်ကြတော့ပေ။

သို့သော် ရှိနန်မှာ လုံးဝ ဂရုမစိုက်ခဲ့ပေ။ သူသည် စိတ်ကူးပေါက်ရာလုပ်သည့် လူငယ်မျိုး မဟုတ်သဖြင့် အေးချမ်းမှုကိုသာ ပို၍ နှစ်သက်မိသည်။

မိတ်ဆက်ပွဲမှာ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိနေစဉ် တံခါးဝတွင် ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ မိန်းကလေးအသစ်များ ရောက်ရှိလာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

"မစ်ရှဲလ် လာပြီ"

တစ်စုံတစ်ယောက်က အံ့အားသင့်စွာ အော်ပြောလိုက်သဖြင့် ခန်းမအတွင်း၌ ပို၍ပင် ဆူညံသွားခဲ့သည်။

စကားပြောသံများအရ မစ်ရှဲလ်မှာ အနုပညာ

အကယ်ဒမီ၏ ဂီတဌာနမှ ကျောင်းသူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး အလှအပနှင့် အရည်အချင်း နှစ်မျိုးလုံးနှင့် ပြည့်စုံကာ အားလ် တစ်ဦး၏ သမီးဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

သူမမှာ အနုပညာအကယ်ဒမီ၏ အလှဆုံး ကျောင်းသူတစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်။ သူမနှင့်အတူ ပါလာသည့် မိန်းကလေးများမှာလည်း အလွန်ပင် ဆွဲဆောင်မှုရှိကြသဖြင့် ဤမိတ်ဆက်ပွဲ၏ အလှအပဆိုင်ရာ အဆင့်မှာ တစ်ခဏချင်းပင် မြင့်တက်သွားခဲ့သည်။

ပွဲဦးဆောင်သူ အဲလ်ဘတ်မှာ မစ်ရှဲလ်ကို တွေ့သည်နှင့် ချက်ချင်းပင် ချော့မော့ပြောဆိုရန် အပြေးလေးသွားခဲ့သည်။ မစ်ရှဲလ်က အေးစက်စက် တုံ့ပြန်သော်လည်း သူကမူ ပျော်

ရှင်နေပုံရသည်။

ရိုနန်မှာ သူ၏ အတန်းဖော်၏ ဉာဏ်မြူ တက်ကြွသော ဘက်ကို မမျှော်လင့်ထားခဲ့ပေ။ တကယ်တမ်းတွင် အနုပညာအကယ်ဒမီမှ မိန်းကလေးအတော်များများမှာ အဲလ်ဘတ်ကို သဘောကျကြသည်။

သို့သော် သူကမူ အလွန်ခက်ခဲသည့် ပစ်မှတ်ကို ရွေးချယ်ထားခြင်းမှာ ရယ်စရာပင်။

မစ်ရှဲလ်တို့ ရောက်ရှိလာခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် စိတ်လှုပ်ရှားမှုများ ငြိမ်ကျသွားသည့်အခါ ရိုနန်က နံရံရှိ နာရီကို ကြည့်လိုက်သည်။

ပြန်ချိန်တန်ပြီဟု တွေးမိရင်း သူသည် ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာရန် ပြင်လိုက်တော့သည်။

***

အခန်း (၁၄၁၀)

သွေးလနက္ခတ်(၅၀)

*

ရှိန်သည် အိပ်ရာမှနိုးထလာပြီးနောက် အဲလ်ဘတ်အား နှုတ်ဆက်ကာ ထွက်ခွာရန် ပြင်ဆင်နေစဉ်မှာပင် အဖွဲ့အစည်းအတွင်းသို့ တစ်စုံတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာလေသည်။

ယခုတစ်ကြိမ် ရောက်ရှိလာသူမှာကား ရန်လိုသော အမူအရာရှိလှပြီး ကြည်ဖြူဖွယ်ရာ မရှိသည်မှာ ထင်ရှားလှပေသည်။

ထိုလူစုကို ခေါင်းဆောင်လာသူမှာ

အရပ်အမောင်း မြင့်မား၍ ထွားကျိုင်းသန်မာသော လူငယ်တစ်ဦး ဖြစ်ချေသည်။

သူ၏ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်မှာ ကြမ်းတမ်းလှသော ဝက်ဝံကြီးတစ်ကောင်နှင့်ပင် နှိုင်းယှဉ်အပ်ပြီး တောင့်တင်းသော ကြွက်သားများမှာလည်း အလုံးလိုက် အခဲလိုက် ထွက်နေ၏။

၎င်း၏ မျက်နှာသွင်ပြင်မှာ မြောက်ပိုင်းသား လူရိုင်းများကဲ့သို့ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်သော အသွင်ကို ဆောင်လေသည်။

ထိုလူကောင်ကြီး၏ နောက်တွင်မူ ထက်မြက်သော အသွင်ရှိသည့် ကိုယ်ရံတော်တစ်ဦးနှင့် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော မျက်နှာထားရှိသည့် လူလတ်ပိုင်းတစ်ဦးတို့ လိုက်ပါလာကြသည်။

ထိုလူငယ်ကို မြင်လိုက်ရသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ရဲအကယ်ဒမီမှ အလုပ်သင်များအားလုံး၏ မျက်နှာများမှာ ပျက်ယွင်းသွားကြတော့၏။

၎င်းသည်ကား တော်ဝင်အဆင့်မြင့်ရဲ အကယ်ဒမီ ၏ တတိယနှစ် ကျောင်းသားတစ်ဦး ဖြစ်ပြီး အကယ်ဒမီအတွင်း၌ မင်းမူနေသော ရှာကွင်းပီလ် ပင် ဖြစ်လေသည်။

သူသည် မြောက်ပိုင်းမှ ပီလ်အားလ် မျိုးနွယ်စုမှ ဆင်းသက်လာသူဖြစ်ပြီး လူရိုင်းအနွယ်တို့၏ သွေးများ စီးဆင်းနေသူ ဖြစ်ချေသည်။

သူ၌ မူးမတ်ဘွဲ့ထူး မရှိသေးသော်ငြားလည်း သူ့ကို ရန်စဝံ့သူမှာ အလွန်ပင် ရှားပါးလှပြီး ဆရာများကပင် သူ့ကို အလေးထား ဆက်ဆံကြရလေသည်။

ရှာကွင်းပီလ်သည် နဂိုမူလက အင်းဂဗားလန်း ပထမတက္ကသိုလ်တွင် တက်ရောက်ခဲ့သော်လည်း ထိုနေရာ၌ ကြီးမားသော ပြဿနာတစ်ခု ဖန်တီးခဲ့ကာ လူထု၏ ဒေါသကို ဆွပေးခဲ့မိသောကြောင့် ယခု အဆင့်မြင့်ရဲအကယ်ဒမီသို့ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြပေသည်။

ဤလူသည် အကယ်ဒမီအတွင်း၌ နာမည်ဆိုးဖြင့် ကျော်ကြားလှသူဖြစ်ရာ ရိုနန်ရေးမွန် ပင်လျှင် သူ၏ သတင်းများကို ကြားဖူးနားဝ ရှိနေခဲ့သည်။

အဲလ်ဘတ် ၏ ပုံစံမှာ ဝံပုလွေတစ်ကောင်သည် သိုးစားကျက်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာသည်နှင့်ပင် တူလှပေတော့သည်။

ထိုဖြစ်ရပ်က သိုးထိန်းခွေးများကဲ့သို့သော အလုပ်သင်အရာရှိများ၏ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်မှုကို ချက်ချင်းပင် နှိုးဆွပေးလိုက်လေသည်။

"မစ်ရှဲလ်..."

ရှာကွင်းသည် ရဲအလုပ်သင်များကို ဂရုမစိုက်ဘဲ သူ၏ ပစ်မှတ်ဖြစ်သူထံသို့ တိုက်ရိုက် လျှောက်လှမ်းသွားကာ -

"ငါ့သူငယ်ချင်းတွေနဲ့အတူ ဟိုဘက်က တိုင်ဂို ကလပ်မှာ ပါတီပွဲ လုပ်နေတာ။ မင်းလည်း ငါတို့နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါလား" ဟု ဆိုလိုက်၏။

သူသည် သွားများပေါ်သည်အထိ ပြုံးလိုက်သော်လည်း သူ၏ ပုံစံမှာ ပို၍ပင် ကြမ်းတမ်းလှပေသည်။

မစ်ရှဲလ်သည် အလိုအလျောက်ပင် နောက်သို့

ခြေတစ်လှမ်း ဆုတ်လိုက်မိသည်။

သူ၏ မျက်ဝန်းအစုံတွင် ရှိရှာသော အရိပ်အယောင်များ ဖြတ်ပြေးသွားပြီး ခေါင်းခါယမ်းကာ -

"စိတ်မရှိပါနဲ့။ ဒီည ကျွန်မ ဒီမှာ လူမှုရေးပွဲတက်စရာရှိလို့ပါ။ နောက်တစ်ကြိမ်ကျမှပဲ အဆင်ပြေရင် လာခဲ့ပါ့မယ်" ဟု ပြန်လည်ဖြေကြားလိုက်လေသည်။

သူမသည် ရှာကွင်းကို ထင်ထင်ရှားရှားပင် ကြောက်ရွံ့နေသဖြင့် ငြင်းဆိုရာတွင် လိမ္မာပါးနပ်စွာ ပြောဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော်လည်း ရှာကွင်းမှာကား အခြေအနေကိုနားမလည်ဘဲ မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ -

"မစ်ရှဲလ်၊ ငါ မင်းကို သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဖိတ်ခဲ့

ပြီးပြီ။ ဒါတောင် မင်းက မျက်နှာသာ မပေးသေးဘူးပေ့ါလေ။ မင်းက ပီလ်မျိုးနွယ်စုကို အထင်သေးနေတာလား" ဟု မေးလိုက်၏။

သူသည် ရန်လိုသော အမူအရာကို ပြသလိုက်သဖြင့် မစ်ရှဲလ်၏ နုနယ်သော မျက်နှာလေးမှာ ဖြူလျော့သွားပြီး နှလုံးသားထဲတွင်လည်း ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်မှုများ ပြည့်နှက်သွားရလေသည်။

နောက်ဆုံးတွင်မူ အဲလ်ဘတ်မှာ သည်းမခံနိုင်တော့ဘဲ မစ်ရှဲလ်၏ ရှေ့မှ ကာကွယ်ရန် ရှေ့သို့ တိုးထွက်လာကာ -

"စီနီယာရှာကွင်း၊ မစ်ရှဲလ်က . . ."

"ဖယ်စမ်း"

ရှာကွင်း၏ မျက်လုံးထဲတွင်မူ အဲလ်ဘတ်မှာ

အရာမသွင်းအပ်သူ တစ်ဦးသာ ဖြစ်လေသည်။ အဲလ်ဘတ်က ရှေ့မှပိတ်ရပ်သည်ကို မြင်လိုက်ရလျှင် သူသည် ချက်ချင်းပင် ဒေါသထွက်သွားပြီး အဲလ်ဘတ်ကို ဘေးသို့ တွန်းထုတ်လိုက်လေသည်။

အဲလ်ဘတ်မှာ မမျှော်လင့်ဘဲ အတွန်းခံလိုက်ရသဖြင့် လဲကျလုနီးပါး ဖြစ်သွားရကာ လူပုံအလယ်တွင် အရှက်ရသွားတော့၏။

သူသည် ရှာကွင်း၏ နာမည်ဆိုးကို ကြောက်ရွံ့သော်ငြားလည်း ဂုဏ်သိက္ခာရှိသော လူငယ်တစ်ဦးဖြစ်ရာ သွေးပွက်ပွက်ဆူလာပြီး လက်သီးဖြင့် ချက်ချင်းပင် ပြန်လည် တုံ့ပြန်လိုက်လေသည်။

ရဲအကယ်ဒမီမှ အလုပ်သင် အများစုမှာ ဒေသခံရဲစခန်းများမှ လာကြသူများဖြစ်ပြီး အနည်းဆုံး

အားဖြင့် အရာရှိအဆင့် ရှိကြသူများ ဖြစ်ပေသည်။

သူတို့သည် လက်နက်မပါရှိစေကာမူ အနီးကပ်တိုက်ခိုက်ရေး စွမ်းရည်မှာကား အားနည်းလှသည် မဟုတ်ပေ။

အဲလ်ဘတ်သည်လည်း ဤတစ်သုတ်တွင် ထူးချွန်သော အလုပ်သင်တစ်ဦး ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ ကောင်းမွန်သော ခွန်အားကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူ ဖြစ်ချေသည်။

ယခုအခါ သူသည် မင်းသမီးလေးကို ကယ်တင်မည့် သူ့ရဲကောင်းအဖြစ် ဟန်ပြင်လိုက်ခြင်းပင်။

သို့သော် သူက ယုံကြည်မှုအပြည့်ဖြင့် လက်သီးကို ဝှေ့ယမ်းလိုက်စဉ်မှာပင် ဘေးမှ ဆန့်ထွက်လာသော လက်တစ်ဖက်က သူ့လက်ကို မြဲမြံစွာ

ဖမ်းဆုပ်လိုက်လေသည်။

သူသည် လှုပ်မရတော့ချေ။

အဲလ်ဘတ်မှာ ရုတ်တရက် ထိတ်လန့်သွားရ၏။

သူ၏ တိုက်ခိုက်မှုကို တားဆီးလိုက်သူမှာကား ရှာကွင်း၏ နောက်တွင် ရပ်နေသည့် လူလတ်ပိုင်း အမျိုးသားပင် ဖြစ်ပေသည်။

ခက်ထန်သော မျက်နှာရှိသည့် ထိုလူမှာ သာမန်မျှသာ ထင်ရသော်လည်း သူ၏ လှုပ်ရှားမှုမှာ လျှပ်စီးကဲ့သို့ မြန်ဆန်လှပြီး အဲလ်ဘတ်အား အလွယ်တကူပင် ချုပ်ကိုင်ထားနိုင်သဖြင့် သူ၏ စွမ်းအားမှာ မသေးလှကြောင်း သိသာလှပေသည်။

အဲလ်ဘတ်သည် သူ၏ လက်ကောက်ဝတ်မှာ သံညှပ်ဖြင့် ညှပ်ခံထားရသကဲ့သို့ ခံစားလိုက်ရ

ပြီး တဖြည်းဖြည်းနှင့် ပို၍ တင်းကျပ်လာလေသည်။

ပြင်းထန်သော နာကျင်မှုကြောင့် သူသည် မသိစိတ်ဖြင့် ညည်းညူမိသွားရပြီး နဖူးတွင်လည်း ချွေးစက်များ ထွက်ပေါ်လာတော့၏။

အထူးစွမ်းအားရှင် စစ်သည်တော်။

ဤလူသည် သာမန် ကိုယ်ခံပညာရှင်တစ်ဦး မဟုတ်ကြောင်း အဲလ်ဘတ်၏ အလိုလိုသိစိတ်က ပြောပြနေလေသည်။

ယခုတစ်ကြိမ်တွင်မူ သူသည် တကယ့်ကို အစွမ်းထက်သူနှင့် တိုးနေခဲ့ပြီ ဖြစ်ပေသည်။

"သူ့ကို အပြင်ကို ပစ်ထုတ်လိုက်စမ်း။"

ခဏအကြာတွင် ရှာကွင်း၏ စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းလှသော အသံမှာ အဲလ်ဘတ်၏ နားထဲ

တွင် ပွဲတင်ထပ်လာကာ -

"ဒီလက်ကိုလည်း ချိုးပစ်လိုက်" ဟု အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

မြောက်ပိုင်းသား အားလ်၏ သားဖြစ်သူမှာ ဂရုမစိုက်စွာ ပြောလိုက်သော်လည်း ထိုစကားလုံးများမှာမူ အဲလ်ဘတ်၏ နားထဲတွင် မိုးကြိုးပစ်လိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားရလေသည်။

ရှာကွင်းသည် မာနကြီး၍ မောက်မာသူဖြစ်ကြောင်း သူ သိထားသော်လည်း ဤမျှလောက်အထိ ရက်စက်လိမ့်မည်ဟုကား မထင်မှတ်ထားခဲ့ပေ။

စကားများရုံမျှဖြင့် လူတစ်ယောက်၏ ခြေလက်ကို ချိုးပစ်လိုသည်။

ထိုလူလတ်ပိုင်းမှာ မဲ့ပြုံးပြုံးကာ အဲလ်ဘတ်၏

လက်ကို ချိုးဖျက်ရန် အသင့်ပြင်လိုက်၏။

သို့သော် မမျှော်လင့်ဘဲ လက်တစ်ဖက် ရုတ်တရက် ပေါ်လာပြီး သူ၏ ညာဘက်ပခုံးကို အသာအယာ ဖိနှိပ်လိုက်လေသည်။

ထိုလူလတ်ပိုင်းသည် သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း သို့ ထူးဆန်းသော စွမ်းအားတစ်ခု စီးဝင်လာ သည်ကို ချက်ချင်းပင် ခံစားလိုက်ရပြီး သူ၏ အထူးစွမ်းအားများကို လျင်မြန်စွာပင် ချေဖျက် ပစ်လိုက်ရာ ညာဘက်လက်တစ်ပြင်လုံးမှာ ထုံကျဉ်သွားတော့၏။

ဤသို့ဖြစ်ရန် မည်သို့ ဖြစ်နိုင်ပါ့မည်နည်း။

အေးစက်လှသော ခံစားမှုကြောင့် သူသည် အလိုအလျောက်ပင် ပြန်လည် တိုက်ခိုက်ရန် ကြိုးစားလိုက်သော်လည်း ထိုစွမ်းအားမှာကား

တစ်ကိုယ်လုံးသို့ လျှင်မြန်စွာ ပြန့်နှံ့သွားပြီး သူ့ကို လုံးဝ ထိန်းချုပ်ထားလိုက်လေသည်

ဝင်ရောက် စွက်ဖက်လိုက်သူမှာကား ရိုနန် ပင် ဖြစ်ချေသည်။

ရိုနန်သည် တည်ငြိမ်စွာဖြင့် -

"မင်းကို ဒီနေရာက မကြိုဆိုဘူး။ ကျေးဇူးပြုပြီး ထွက်သွားပေးပါ" ဟု ရှာကွင်းကို ကြည့်ကာ ပြောလိုက်လေသည်။

ထိုအခိုက်အတန့်တွင် ရိုနန်သည် တစ်ခန်းလုံး၏ အာရုံစိုက်ရာ ဗဟိုချက်မ ဖြစ်သွားတော့၏။

ရှာကွင်း၏ မျက်နှာမှာ ရုတ်တရက် နီမြန်းသွားရပေသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရိုနန်၏ ထံမှ ထွက်

ပေါ်လာသော ဖိနှိပ်လိုသည့် အရှိန်အဝါကို သူ ခံစားလိုက်ရပြီး သူ၏ နှလုံးသားမှာလည်း မသိစိတ်ဖြင့် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားရ သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ရှာကွင်း၏ အာရုံခံစားမှုအရ ရိုနန်မှာ လူသား အရေခြုံထားသော ကြမ်းတမ်းသည့် သားရဲကြီး တစ်ကောင်နှင့် တူလှပြီး သူ့ကို အချိန်မရွေး ဝါး မျိုပစ်နိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေပေသည်။

မျက်တောင်များ တဖျတ်ဖျတ် ခတ်သွားပြီး နောက် ရှာကွင်းသည် အံကြိတ်ကာ -

"သွားကြစို့" ဟု ဆိုကာ ကလပ်၏ တံခါးဝသို့ ဦးဆောင် ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

ကိုယ်ရံတော်မှာလည်း သူ၏ နောက်မှ ကပ် လျက် လိုက်ပါသွား၏။

ထိုအခါမှသာ ရိုနန်သည် သူ၏ လက်ကို ပြန်လည် ရုပ်သိမ်းလိုက်သဖြင့် ထိုလူလတ်ပိုင်း မှာလည်း အလန့်တကြား ထွက်ပြေးသွားရလေ သည်။

အဲလ်ဘတ်သည်လည်း တစ်ချိန်တည်းမှာပင် လွတ်မြောက်သွားရပေသည်။

သူသည် သက်ပြင်းအရှည်ကြီးကို ချလိုက်မိပြီး -

"ရိုနန်၊ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်" ဟု ပြောလိုက်၏။

ရိုနန်၏ အချိန်မီ ကူညီမှုကြောင့်သာ သူ လွတ်မြောက်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်ကို အဲလ်ဘတ်မှာ မသိလောက်အောင် မိုက်မဲသူ မဟုတ်ပေ။

ရှာကွင်းသည် သူ၏ အသက်ကို ရန်မမူခဲ့စေကာ မူ လက်တစ်ဖက် ကျိုးသွားခဲ့လျှင်မူ သူ၏

အနာဂတ်မှာ ပျက်စီးသွားရပေလိမ့်မည်။

အဲလ်ဘတ်သည် အလုပ်သင်များထဲတွင် လူမသိသူမရှိသလောက် ဖြစ်နေသော ရိုနန်မှာ ဤမျှလောက်အထိ အစွမ်းထက်နေလိမ့်မည်ဟုလည်း ထင်မှတ်မထားခဲ့ပေ။

ထို့ကြောင့် သူသည် မနေနိုင်ဘဲ -

"မင်းက အထူးစွမ်းအားရှင် တစ်ယောက်လား" ဟု မေးလိုက်မိလေသည်။

အမှန်စင်စစ် တော်ဝင်အဆင့်မြင့်ရဲအကယ်ဒမီမှ ကျောင်းသားများထဲတွင် အထူးစွမ်းအားရှင်များ ရှိနေတတ်ပေသည်။

သို့သော်လည်း ရိုနန်မှာမူ သာမန် အထူးစွမ်းအားရှင် တစ်ဦးမဟုတ်သည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်လေသည်။

ရိုနန်က အသာအယာ ရယ်မောလိုက်ပြီး -

"အဲဒီလိုပါပဲ" ဟု ဖြေလိုက်၏။

သူသည် အဲလ်ဘတ်၏ ပခုံးကို ပုတ်ကာ -

"ငါ တခြားကိစ္စလေးတွေ ရှိသေးလို့ အရင်သွားနှင့်မယ်။ မင်းတို့ပဲ ဆက်ပြီး ပျော်ပါဦး" ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

အနီးနားရှိ အံ့အားသင့်နေသော အတန်းဖော်များကို ခေါင်းညိတ် နှုတ်ဆက်ကာ ရိုနန်သည် ကလပ်ထဲမှ ထွက်ခွာခဲ့တော့၏။

သို့သော်လည်း အလုပ်သင်များ၏ မျက်လုံးထဲတွင်မူ ရိုနန်၏ ပုံရိပ်မှာကား မြင့်မားလှသော တောင်ကြီးတစ်လုံးကဲ့သို့ ဖြစ်သွားခဲ့လေပြီ။

လူအများမှာ တီးတိုး ပြောဆိုနေကြပြီး ကခုန်ခြင်းနှင့် လူမှုရေး ကိစ္စများမှာလည်း လုံးဝ စိတ်မ

ပါတော့ချေ။

ထိုဖြစ်ရပ်ကြောင့် ဤလူမှုရေးပွဲမှာလည်း ရုတ်တရက်ပင် ပြီးဆုံးသွားရလေသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ရိုနန်သည် သင်တန်းတက်ရန် အကယ်ဒမီသို့ ပြန်ရောက်လာသောအခါ သူသည် လူအများ စိတ်ဝင်စားခြင်း ခံရသည့် လူသိများသူတစ်ဦး ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရပေသည်

သူ့ကို အာရုံစိုက်သူများမှာ ရုတ်တရက်ပင် များပြားလာခဲ့၏။

ယခင်က သူ့ကို ဖယ်ကြဉ်ထားခဲ့သူများမှာ လည်း ယခုအခါ ရိုနန်နှင့် ရင်းနှီးရန် ကြိုးစား လာကြတော့သည်။

ရိုနန်သည် အနည်းငယ် စိတ်အနှောင့်အယှက်

ဖြစ်လာသဖြင့် ဆရာ့ထံတွင် ခွင့်တိုင်ကာ ထို နေရာမှ ထွက်ခွာခဲ့လေတော့သတည်း။

***